

РЕШЕНИЕ

№ 91

гр. Ботевград, 29.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БОТЕВГРАД, III-ТИ НАК. СЪСТАВ, в публично заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Н. П. П.

при участието на секретаря И. Стр. Т.
като разгледа докладваното от Н. П. П. Административно наказателно дело № 20211810200326 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 АПК вр. чл. 72, ал. 4 ЗМВР.

Образувано е по жалба на В. Б. Г., ЕГН: *****, чрез адв. В.В., против Заповед за задържане на лице рег. № 2463з-362/11.07.2021 г., издадена от А. И. К.- младши инспектор при РУ Ботевград, с която на основание чл. 72, ал. 1, т. 2 ЗМВР по отношение на В. Б. Г. е наложена принудителна административна мярка "Задържане за срок до 24 часа".

В жалбата се излагат съображения, че оспорената заповед е незаконосъобразна, издадена в нарушение на материалния закон, процесуалните правила и в противоречие с целта на закона. Претендира се отмяната ѝ.

В съдебно заседание жалбоподателят В.Г., редовно призован, се явява лично и с упълномощен защитник - адв. В.В. от САК, който пледира за отмяна на оспорената заповед по съображенията в жалбата.

Ответникът – РУ Ботевград, не се представлява и не изразява становище.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е допустима като подадена от надлежна страна и при спазване на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 АПК.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Вечерта на 10.07.2021 г. семейството на В.Г. празнувало рождения му ден, като след полунощ, на 11.07.2021 г. в дома им се прибрал неговия син И. В. Г., който бил във видимо неадекватно състояние. Възникнал скандал по повод съмненията на родителите, че синът им употребява наркотици, при което синът направил опит за физическа саморазправа с родителите си. По този повод, майката Димитринка Г.а подала сигнал на тел. 112 и в дома им пристигнал полицейски екип, състоящ се от двама униформени служители – мл.инспектор А. И. К. и мл.инспектор М. В. Н.. Жалбоподателят обяснил на полицаите, че синът му е агресивен, има съмнения, че той употребява наркотици и поискал от униформените служители да направят тест за наркотици на сина му. Полицейските служители обяснили на жалбоподателя, че нямат основание да извършват тест за наркотици на сина му, но ще му съставят протокол за предупреждение заради възникналия скандал между него и родителите му. Жалбоподателят настоявал полицейските служители да извършат тест за употреба на наркотични вещества на сина му, отказал да даде личната си карта, извадил мобилния си телефон и започнал да снима полицаите, и да ги напада вербално. Полицейските служители му разпоредили да не ги снима, но жалбоподателят продължил с действията си, поради което се наложило да му поставят белезници и да го отведат в полицейското управление.

Със заповед за задържане рег. № 2463з-362/11.07.2021 г., издадена от младши инспектор при РУ Ботевград – А. И. К., жалбоподателят В. Б. Г. бил задържан по реда на чл. 72 ЗМВР на 11.07.2021 г. в 03,50 часа и бил транспортиран в сградата на РУ Ботевград. Освободен бил на 11.07.2021г. в 05,38 часа.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните доказателства - гласни - показанията на свидетелите М. В. Н., М. Хр. К., А. И. К., и писмени – преписката по издаване на заповед за задържане рег. № 2463з-362/11.07.2021 г., по описа на РУ Ботевград.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до

следните изводи от правна страна:

Оспорената заповед за задържане представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност по критериите, визирани в разпоредбата на чл. 146 АПК. При проверката съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона. Разпоредбата на чл. 169 АПК поставя допълнителни критерии, с които съдът следва да се съобрази при преценката на административен акт, издаден при оперативна самостоятелност - да провери дали административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на административния акт.

Като извърши дължимата на основание чл. 168, ал. 1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, сочени от оспорващия, но и на всички основания по чл. 146 АПК, съдът намери, че жалбата е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия по чл. 72 от ЗМВР, а именно от полицейски орган – А. И. К., заемащ длъжност „младши инспектор“ при Ру Ботевград.

На следващо място съдът намери, че са спазени процедурните правила при издаване на атакуваната заповед. Издадена е в писмена форма /чл. 74, ал. 1 ЗДвП/ и видно от отбелязването в самата заповед на задържания са разяснени правата по чл. 72, ал. 3 - 6 ЗМВР и разпоредбата на чл. 73 НПК.

Задължителните реквизити на заповедта за задържане са уредени в чл. 74, ал. 2 ЗМВР. В случая в оспорената заповед са посочени името, длъжността и местоработата на издалия заповедта полицейски орган; датата и часа на задържането; данни за задържаното лице, както и правата му по чл. 72, ал. 3 - 6 ЗМВР. Съдът намира обаче, че оспорената заповед е издадена в нарушение на материалния закон, тъй като не е посочено фактическото основание за задържане на лицето. Като правно основание за задържането на Г. е посочена разпоредбата на чл. 72, ал. 1, т. 2 ЗМВР, а като фактически обстоятелства полицейският орган е посочил: "след надлежно издадено устно полицейско предупреждение, лицето съзнателно пречи на полицейския орган да изпълнява своите задължения по служба".

Съгласно постановките на ТР №*/22.04.2004 г. по адм. дело №*/2002 г. на ВАС излагането на мотиви при издаване на административен акт дава възможност на адресата на акта и заинтересованите лица да научат какви са фактите, мотивирали административния орган, да приложи една или друга правна норма. Мотивите дават възможност на по-горестоящия административен орган и съда да извършат проверката за законосъобразност на акта. Изключение от този принцип е допустим единствено когато с акта се удовлетворяват изцяло направените искания и не се засягат права или законни интереси на други граждани и организации, както и когато въпросът е свързан със защита на класифицирана информация, представляваща държавна или служебна тайна. В тези случаи се посочва само правното основание за издаването на акта. В цитираното тълкувателно решение изрично е посочено, че липсата на мотиви във всички случаи е основание за отмяната на издадения административен акт. Така и когато органът действа при условията на оперативна самостоятелност, въпреки предоставената му от закона възможност да извърши преценка дали, кога и какво решение да вземе при осъществяване на дейност от своята компетентност, неизлагането на мотиви по въпроса защо е избрано едно от няколкото възможни законосъобразни решения и/или необсъждането на възраженията и обясненията на заинтересованите граждани и организации, които пряко касаят решавания с административния акт въпрос, съставляват съществени нарушения на административнопроизводствените правила и са основания за отмяната на акта.

Като основание за задържане на жалбоподателя издалият я полицейски орган е посочил разпоредбата на чл. 72, ал. 1, т. 2 ЗМВР, която разпоредба урежда правомощието на полицейските органи да задържат лице, което след отправено предупреждение, съзнателно пречи на полицейския орган да изпълни задълженията си по служба. В заповедта полицейският орган е посочил, че фактическото основание за задържането на жалбоподателя е неизпълнение на полицейско разпореждане. Заповедта в тази част е немотивирана. Не е посочено какво разпореждане е отказал да изпълни жалбоподателят и на осъществяването на какви задължения по служба на полицейските органи е попречило поведението му. Липсата на мотиви създава неяснота дали основанието за задържане на жалбоподателя е отказ да предостави документ за самоличност, с което би попречил на полицейските

органи да го установят. В този случай не би било налице материалноправното основание за задържане на жалбоподателя, тъй като от гласните доказателства се установява, че съпругата на жалбоподателя е предоставила неговата лична карта на полицейския орган.

От доказателствата по делото се установи, че полицейският орган е отправил още едно разпореждане до жалбоподателя - да преустанови да снима с личния си телефон, което жалбоподателят не е изпълнил. В този случай и в заповедта не е посочено и не се установи изпълнението на какви служебни задължения на полицейските служители е пречатвал жалбоподателят. Най-сетне, доколкото задържането на лице по съществото си представлява принудителна административна мярка, с която в решителна степен се засягат правата на лицето, в хипотезата на чл. 72, ал. 1, т. 2 ЗМВР е поставено императивното изискване до задържане на лицето да се пристъпи едва след като след изрично отправено предупреждение, то не е преустановило действията си, с които пречи на полицейските органи да изпълнят задълженията си. В случая от доказателствата по делото не се установява такова предупреждение да е било отправяно към жалбоподателя.

По всички изложени съображения съдът намери, че оспорената заповед е издадена в нарушение на материалния закон, поради което жалбата е основателна.

По разноските:

При този резултат от оспорването, право на разноски има жалбоподателят, който е заявил такова искане. На основание чл. 143, ал. 1 АПК сторените от жалбоподателя в хода на производство разноски в размер на 410,00 лева следва да бъдат възложени в тежест на ответната страна.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 предл. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за задържане на лице рег. № 2463з-362/11.07.2021 г., издадена от младши инспектор при РУ Ботевград – А. И. К., с която на основание чл. 72, ал. 1, т. 2 ЗМВР, на В. Б. Г., ЕГН: *****, е наложена принудителна административна мярка "Задържане за срок до 24 часа".

ОСЪЖДА РУ Ботевград, на основание чл. 143, ал. 1 АПК ДА

ЗАПЛАТИ на В. Б. Г., ЕГН: *****, чрез адв. В.В., със съдебен адрес гр. Ботевград, пл. „Н.в.“ №*, сумата от 410,00 лева /четиристотин и десет лева/, представляваща разноски в производство.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд - София – област в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението на основание чл. 138 АПК да се изпрати на страните - на жалбоподателя В. Б. Г. /чрез адв. В.В./ и на ответника - РУ Ботевград.

Съдия при Районен съд – Ботевград: _____